

Paha mies polttaa oman maansa maan tasalle hallitakseen tuhkaa. – Sun Tzu

Valitettavasti yhä useampi suomalainen alkaa tuntea, että tämä sanonta kuvaa karulla tavalla myös Suomen nykytilaa.

Miten UAD-hallitus pohtii isoja kysymyksiä?

Tässä alla on joitain esimerkkejä, siitä miten ongelmia ja päätöksiä voisi analysoida. Nämä ovat tietenkin vain minun omia analyysiani, eikä minulla ole kaikkea sitä tietotaitoa ja dataa mitä täyden analyysin tekemiseen tarvitaan. UAD-hallitus tulee aikanaan tekemään omat päätöksensä näistä asioista.

Venäjän ja Ukrainan sota

Venäjän hyökkäys Ukrainaan vuonna 2022 olisi tietenkin pitänyt tuomita ankarasti, mutta samalla myös vuoden 2014 tapahtumat molemmin puolin olisi tullut tuomita.

Suomen olisi tullut arvioida tätäkin tilannetta ennen kaikkea rationaalisesti ja omista lähtökohdistaan – mikä on parasta meille, tai vähintään mikä ei tarpeettomasti vaikeuta elämäämme.

Meillä on pitkä yhteinen raja Venäjän kanssa, ja Venäjä on ollut meille merkittävä kauppakumppani. Esimerkiksi Irlannin kaltaiselle valtiolle on helppo vaatia täydellistä kauppasaartoa Venäjää vastaan, koska se on maantieteellisesti ja taloudellisesti kaukana Venäjästä.

Olisimme voineet tuomita sodan ja silti säilyttää toimivat suhteet Venäjään, etenkin kun tilanne näytti sodan alussa, että Venäjän armeija marssiin Kiovaan todella nopeasti ja sitten sota on ohi.

Sota päättyi aikanaan, rajat avautuvat nopeasti, ja hetken kuluttua suurin osa maailmasta ei enää muista koko sotaa – aivan kuten Afganistanin 20 vuoden sodan kohdalla, joka loppui elokuussa 2021 ja katosi nopeasti uutisotsikoista. Venäjällä on öljyä, kaasua ja muita raaka-aineita, joita maailma tarvitsee kipeästi.

Iso osa ulkomaisista yrityksistä ei lopettanut toimintaa Venäjällä. Ne muuttivat nimeä ja/tai ottivat venäläisen kumppanin. Ja monet toimivat alkuperäisillä nimillä. Suomi yritykset tulivat pois Venäjältä nopeasti kuin partiolaista käskystä.

Suomessa poltetaan nyt kaukolämpölaitoksissa muista maista tuotua jätettä, koska emme saa haketta Venäjältä. Koko sodan ajan Eurooppa on käyttänyt paljon venäläistä öljyä. Jos suuret EU-maat voivat venyttää sääntöjä, miksi emme voisi mekin?

Putin varoitti, että maat, jotka toimittavat Ukrainalle tappavaa aseapua, joutuvat mustalle listalle. Tästä huolimatta Suomi lähetti aseita ja rahaa Ukrainalle suurin määrin – jopa velkarahaa. On hyvä muistaa, että Ukraina on Euroopan korruptoitunein valtio, ja on varmaa, että osa avustamme päätyi oligarkkien taskuihin.

Vertailun vuoksi Thaimaa, joka hyötyy suuresti venäläisistä turisteista, on antanut Ukrainalle pääasiassa humanitaarista apua Punaisen Ristin kautta – esimerkiksi lääkkeitä, sähkögeneraattoreita ja taloudellista tukea.

Olisimme voineet toimia järkevämmiin ja luovia EU:n linjauksen sisällä siten, että turvaamme myös oman etumme. Esimerkiksi Ukrainalle olisi voitu lähettää sairaalateltoja, lääkkeitä, luotiliivejä, Pasi-miehistönkuljetusajoneuvoja sekä muita tarvikkeita, joiden valmistus tukee kotimaista teollisuutta – vaikkapa Fiskarsin lapioita, Nokian puhelimia ja saappaita.

Valtio olisi voinut ostaa sopuhintaan yritysten ja liikkeiden vanhat ja epäkurantit varastot tyhjiksi. Ukrainassa tarvittiin kaikkea, kuten: leluja, kirjoitustarvikkeita, vaatteita, työkaluja, rakennustarvikkeita, jne. Tämä olisi hyödyttänyt sekä Suomen liiketaloutta että ukrainalaisia.

Kirsikkana kakun päälle sinne olisi voitu lähettää saunateltoja – jopa Putin ymmärtää, ettei *banjaa* tuliteta, se on pyhä paikka.

Jospa nykyinen presidenttimme Stubb olisi ollut vuoltu eri puusta kuin Sanna Marin, niin sodan loputtua olisimme voineet mennä nöyränä lakki kädessä Moskovaan ja selittää, että kaikki vihamielisyys maidemme välillä oli Sanna Marinin syytä, joka on aivan tottakin – ja yrittää näin normalisoida maidemme väliset suhteet.

Tämä ei tarkoita, että hyväksyisimme hyökkäyksen tai että olisimme Venäjän puolella, vaan että olisimme olleet fiksuja. Kuten jo aiemmin sanoin – kun tämä sota loppuu, harvaa enää kiinnostaa kenen syytä se oli. Suomalaiset rakennus- ja muut yritykset painuvat innoissaan jälleenrakentamaan Ukrainaa – balalaikka soi ja raha haisee.

Kun nyt katsoo lähihistoriaa ja kaikkea, mitä Ukrainan sodan aikana Suomessa tapahtui, on kristallinkirkasta, että valtio ja media yhteistoimin pelottelivat meidät Natoon Ukrainan sodan avulla.

Kun ajattelemme päätöksiä ilman ideologiaa ja ennen kaikkea pitkän aikavälin Suomen edun näkökulmasta, ratkaisut ovat usein huomattavasti selkeämpiä.

NATO

Kuten jo aiemmin yllä sanoin, on selvää, että valtiovalta ja media pelottelivat meidät liittymään Natoon. Liittymisen kanssa ei ollut todellista kiirettä, sillä Putinin uhittelusta huolimatta meillä ei ollut välitöntä vaaraa joutua Venäjän hyökkäyksen kohteeksi. Venäjällä oli jo täysi työ pärjätä yhdellä rintamalla Ukrainassa.

Vaikka Venäjä olisi voittanut sodan, olisi sen jälkeen kulunut vuosia ennen kuin se olisi voinut irrottaa asevoimat Ukrainasta ja siirtää ne Suomen rajalle. Siksi meillä ei ollut minkäänlaista tulipalokiirettä liittyä Natoon – vaikka media ja päättäjät niin meille uskottelivat.

Kysymyksiä pohdittavaksi:

- Mitä meille luvattiin Nato-jäsenyydestä ja mitä olemme todellisuudessa saaneet?
- Oliko Nato silloin liittymishetkellä – ja onko se nyt – hyväksi Suomen turvallisuudelle?
- Voiko Natosta erota?
- Miten mahdollinen ero vaikuttaisi Suomen turvallisuuteen?
- Voisimmeko solmia hyökkäämättömyyssopimuksen Venäjän kanssa?
- Yleisesti: mikä on paras ratkaisu Suomelle Naton suhteen nyt ja tulevaisuudessa?

EU-liittyminen ja mahdollinen ero

Miksi	Suomi	liittyi	EU:hun?
Liittymisen taustalla ei ollut niinkään ”yhteinen rakkaus ja yhteistyö”, vaan ennen kaikkea taloudelliset ja strategiset hyödyt, joita jäsenyydeltä odotettiin.			

Mitä hyötyjä luvattiin – ja mitä lopulta saatiin?

- Yhteinen valuutta (euro) ja helpompi kaupankäynti.
- Vapaus matkustaa, asua, opiskella ja työskennellä muissa jäsenmaissa.
- Kulttuurivaihdon ja koulutusmahdollisuuksien kasvu.
- Pääsy laajemmille työmarkkinoille.
- Mahdollisuuksia rahoitukseen ja investointeihin.
- Yhteiset arvot ja normit (jotka voivat olla myös kaksiteräinen miekka).
- Lisäsuojan ja vakauden tunne osana laajempaa yhteisöä –vaikka Nato-jäsenyyttä silti pidettiin tarpeellisena.

Tärkeitä kysymyksiä:

- Onko Suomi nettomaksaja vai nettosaaja?
- Ovatko kaikki Suomen maksamat jäsenmaksut perusteltuja?
- Mihin suuntaan EU:ta luvattiin kehittää liittymishetkellä – ja onko se toteutunut?
- Onko EU:sta ja eurosta Suomelle kokonaisuutena enemmän hyötyä vai haittaa?

Voiko Suomi erota EU:sta yksin?

Teoriassa kyllä, mutta käytännössä se olisi hyvin vaikeaa.

- Iso-Britannia joutui käyttämään valtavasti resursseja eroneuvotteluihin – ja se on huomattavasti Suomea suurempi ja vaikutusvaltaisempi maa.
- EU voisi painostaa Suomea erilaisin keinoin, kuten tullimaksuilla, lainansaannin rajoittamisella ja kauppapoliittisilla esteillä.
- EU ei haluaisi, että Suomi näyttäisi esimerkkiä muille jäsenmaille.

Mahdollinen realistinen ero-skenaario

Suomen mahdollisuus irtautua EU:sta kasvaisi merkittävästi, jos samanaikaisesti useat muut maat ilmoittaisivat eroamisaikeistaan. Yhteisrintama voisi mahdollistaa paremman neuvotteluaseman ja edullisemman eroratkaisun.

Mitä pitäisi selvittää etukäteen?

- Miten ero vaikuttaisi Suomen vientiin ja tuontiin?
- Mitä tapahtuisi matkailulle ja liikkumisvapaudelle?
- Otettaisiinko oma valuutta takaisin – ja mitä se merkitsisi taloudelle?
- Miten turvallisuuspolitiikka muuttuisi?

Yhteenveto:

Suomen kannattaa pitää kaikki vaihtoehdot avoimina ja olla valmiina EU-eroon, jos tilanne Euroopassa muuttuu, ja muut maat osoittavat merkkejä EU erosta. Tärkeintä on arvioida rehellisesti, mikä on pitkällä aikavälillä paras ratkaisu Suomen taloudelle, turvallisuudelle ja itsenäisyydelle.

Työperäinen maahanmuutto

Tarvitseeko Suomi työperäisiä maahanmuuttajia?
Todennäköisesti kyllä.

Jos tarvitsemme heitä, teemmekö heidän Suomeen muuttamisensa ja täällä viihtymisensä riittävän helpoksi ja houkuttelevaksi?

Miten valtio voisi tukea yrityksiä huippuosaaajien rekrytoinnissa ulkomailta?

Onko työperäinen maahanmuutto ollut Suomelle hyödyksi?

Lopulta tärkein kysymys on: **mikä ratkaisu palvelee parhaiten Suomen etua?**

Massamaahanmuutto – mitä meille ei kerrota?

On selvää, että Suomeen on jo nyt tullut liikaa siirtolaisia. Suurin osa heistä on nuoria miehiä – aivan kuten valloituksissa yleensä. Perheet tulevat myöhemmin perässä. Onko kyse islamilaisesta valloituksesta vai jostain muusta?

Useissa länsimaissa, joissa maahanmuuttoa on tapahtunut suurissa määrin, on ilmennyt kulttuurisia ristiriitoja, väkivaltaa, seksuaalirikoksia, huumekauppaa ja sosiaaliturvan väärinkäyttöä. Moni ei halua sopeutua maan tapoihin, vaan vaatii kantaväestöä mukautumaan heidän tapoihinsa. Myös kouluissa esiintyy ongelmia, jotka vaikuttavat kaikkiin oppilaisiin.

EU-maissa siirtolaisten aiheuttamat ongelmat ovat monin paikoin merkittäviä – mutta Suomen media, etenkin Yle, vaikenee niistä. Miksi ongelmia peitellään? Ovatko he Suomen puolella vai palvelevatko muita intressejä?

Kuka rahoittaa siirtolaisten matkat, jotka maksavat tuhansia euroja, ja järjestää kuljetukset, majoitukset ja ruoat? Pelkkä Välimeren ylitys voi helposti maksaa tuhannesta dollarista kolmeen tuhanteen. Heillä on yleensä yllä kalliita toppatakkeja ja muita talvivaatteita esim. Puolan rajalla. Miksi rikkaat arabimaat eivät ota heitä vastaan? Maksavatko rikkaat arabimaat pakolaisten matkat?

Monille tulijoille työnteko ja sopeutuminen eivät ole ensisijaisia tavoitteita, elleivät tuet lopu. On kuitenkin myös ahkeria siirtolaisia, ja osa toisen polven maahanmuuttajista sopeutuu ja työskentelee kuten muutkin suomalaiset. Heidän hallussaan on monia pienyrityksiä, kuten pitserioita, kebab-ravintoloita ja parturiliikkeitä.

Valtio ei avoimesti kerro maahanmuuton kokonaiskuluja. Kelalta on vaikea saada tietoa tukien määristä. Monien mielestä maahanmuuttajat saavat enemmän tukea ja apua kuin kantasuomalaiset – eikä kyse ole pelkistä Kela-maksuista, vaan myös vastaanottokeskusten ja muiden palvelujen kuluista.

Tarvitsemme:

- **Avoimuutta** tukien ja kulujen suhteen
- **Tasapuolisuutta** tukien jakamiseen
- Vastauksen siihen, miksi maahanmuuttoa jatketaan näin suurissa määrin
- Mikesi tukia vähennetä niin, että se pakotta myös siirtolaiset töihin, eikä vain suomalaiset?
- Miksei siirtolaisia ei velvoiteta oppimaan suomen kieltä?
- Iso osa näistä siirtolaisista on käynyt pitkällä lomilla omissa maissaan ja lähettävät sinne rahaa. Onko nämä matkat maksettu Kelan tuilla?
- Joissain maissa rikoksista tuomitut siirtolaiset karkotetaan, ja on ollut puhetta, että joissain tapauksissa heiltä voidaan ottaa kansalaisuuskin pois. Pitääkö Suomenkin harkita näitä kovempia keinoja hallita siirtolaisrikollisuutta?
- Selvityksen siitä, mikä on lopullinen tavoite

Miksi valtiovalta ja puolueet eivät kuuntele kansan ääntä tässä asiassa?

Palestiina–Israel-konflikti – mitä se merkitsee Suomelle?

Mitä konflikti tarkoittaa ja miten se vaikuttaa Suomeen?

Onko Suomen järkevää “sekaantua” konfliktiin – ja jos on, millä tavalla se palvelisi sekä Suomen etua että sodan osapuolia?

Miksi tästä riidellään eduskunnassa?

Suomi on pieni maa, eikä meidän puheillamme ole samaa merkitystä kuin isoilla mailla. Meidän linjan tulisi olla diplomaattinen ja johdonmukainen: tuomitaan siviileihin kohdistuva väkivalta ja kansainvälisen oikeuden loukkaukset *molemmilta* puolilta.

Vältetään ulkopoliittista riitelyä kotimaan kustannuksella.

Riitely ulkomaisista kriiseistä ei saisi peittää näkyvistä Suomen omia kiireellisiä ongelmia. Haluaako joku taho riitelevään ulkomaisista ongelmista, jotta huomio siirtyy pois omista ongelmista?

Ja eikö meidän pitäisi olla johdonmukaisia ja tuomita myös kristittyjen tappamiset Afrikassa ja nyt Syyriassa, sekä kaikki muutkin konfliktit ympäri maailmaa?

Kysymykset, joihin Suomen on vastattava selkeästi:

- Myymmekö osapuolille aseita tai sotatarvikkeita? Jos myymme, pitäisikö vienti keskeyttää konfliktin ajaksi?

- Ostammeko niistä aseita? Jos ostamme, pitäisikö ostot keskeyttää konfliktin ajaksi?
- Mikä linja on **paras Suomelle**: puolueeton diplomaattinen rooli, humanitaarinen apu, sovittelualoitteet – vai kaikki edellä mainitut?

Ehdotettu peruslinja Suomelle:

1. Tuomitaan väkivalta ja kansainvälisen oikeuden rikkomukset riippumatta maista ja tekijöistä ympäri maailma, mutta ei meidän tarvitse riitaantua keskenämme muiden maiden konfliktien takia.
2. Kehotetaan välittömään tulitaukoon ja rauhanneuvotteluihin.
3. Tarjotaan humanitaarista apua puolueettomasti.
4. Pidetään keskiössä Suomen etu ja kansallinen yhtenäisyys – jatketaan samalla määrätietoisesti omien ongelmien ratkaisemista.

Helsingin Sanomissa on lähes päivittäin useita juttuja Israelista ja Gazasta. Lähes jokaisessa niistä näkökulma on Israelille kriittinen. Jos HS on sinun pääasiallinen uutislähteesi, on todennäköistä, että se alkaa muokata käsityksiäsi. Vastaavasti jokin toinen media voi esittää palestiinalaiset yksinomaan kielteisessä valossa.

Tämä on hyvä tiedostaa – näin aivopesu toimii: toistamalla valittua näkökulmaa, kunnes siitä tulee lukijalle oletustotuus.

Ytimekkäästi: Suomi voi edistää rauhaa olemalla johdonmukaisesti oikeusperustainen, humanitaarinen ja turhan vastakkainasettelun välttävä – ilman, että kotimaan kehittäminen jää varjoon.

Kehitysapu (tulossa)

Korona (tulossa)

Viisastumme useammin epäonnistumisista kuin menestyksestä. Kun ymmärrämme, mitä emme halua tehdä, opimme, mitä haluamme tehdä. — Kirjailija Samuel Smiles (1812-1904)

